Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Iste n. pu antiqor fuit mure que i ~~[illegible]~~ to an
no xxuij. cōcepit et i xv ipm pepit. Ecce ille
qui ita antiq fuit hodie fres est inueris. qr
pu iacens i ipsepio flebat corā mure et ride
bat corā anglis icelo. hodie q ueit magn
et puus vn ipe die. Celū et tra ego ipleo
Ita magn e q itra et sb tra et sup tra et
totū mūdū in sua manu tenet. quē eca
tot mūd capre nō poterat sicut canit
ecta. ita puus fres est hodie q collocatus
fuit i duob puus locis videlz i sinu matris
et i ipsepio. qr nō erat ei loc indūsdrio.
O qle gaudū hūit bta ugo qū ipm pep
ri. Tūc n. alloqbat ei ub dlallimus dicns
sm Amb. Tu ds mis. tu creator meus tu
saluator. et ido qr tu es ds me te adoro
tāq ds et ponēs eū i ipsepio ipm que ge
nuit adorauit pedens sup tra. et pulcres
tūc uba accipiens eū de ipsepio ponēs i
sinu osclabat eū d. Tu dulcis me tu pa
ceps me sicē mres die solent dulcis filios
Ista ord patuit bn i rege octauiano. qū
senat rome uoluit eum adorare qr po
tentissim et fortunatissim fuit uocauit
sibilla q uni regis genus spdxerat. et